

Geveerd

Eerst gaat een 40 mm buis in de pijpsnijder. Vervolgens de blauwe hendel inknijpen naar de greep. Het mesje zakt in de houder, zodat we de buis in de opening kunnen plaatsen tegen de zelf-instellende glijrollers **1**. De voorste rollerset is geveerd, de achterste niet. Na het loslaten van de hendel zit de buis klemvast en is toch goed draaibaar. Met de ergonomie zit het goed.

Het mes maakt een mooie snede, mede door de buis beheerst en rustig rond te draaien. Tijdens het ronddraaien produceert het mes een lange spaan **2**. Het snijvlak ziet er strak en netjes afgeschuind uit. Tijdens het snijden ligt de robuuste Knipex goed in de hand.

Bot

Raakt het mesje bot, dan druk je met de duimnagel de zwarte pin in en trekt deze aan de andere kant met de vingers uit de meshouder. In de pin zit een minuscuul palletje dat het mesje zekert. Mesje omdraaien en je kunt weer een tijdje vooruit. Knipex levert mes en pin ook als losse onderdelen.

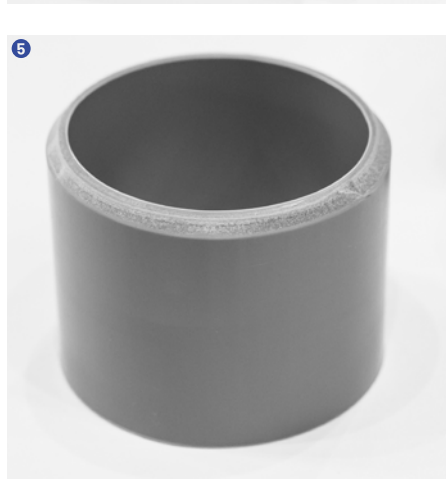
De randen opzoeken

Maximaal buis met een dikte van 2,4 mm en dunner kunnen snijden gaat dus prima. Maar een KlusVisie-test zoekt altijd de randen op. Dus gaat een buis met een net iets dikkere wand in de snijder. In dit geval levert de snijder wederom een prima resultaat **3**, **4**, **5**. Kortom, altijd de snijder proberen bij een wat dikkere wand, zagen kan altijd nog. Kan de snijder ook overweg met maten die tussen de tussen \varnothing 32, 40 en 50 mm vallen of net boven de 50 mm? Oftewel: wat is de vrije marge? Boven de 50 mm draaien kunnen we vergeten. Een buis die een tikkie groter is, vervormd en valt niet rond te draaien zonder geweld te gebruiken **6**. Met tussenmaten is het een kwestie van proberen. Een paar keer lukte het wel en ook een keer niet met buis buitenmaat \varnothing 45 mm, vanwege te veel speling **7**.

Conclusie

De Knipex presteert heel goed en biedt meer snij- en gebruiksgemak dan verwacht. Bonus: je hoeft de buis niet meer op een ondergrond te leggen of te klemmen om deze door te zagen.

Knipex DP50 buizensnijder \varnothing 32, 40 en 50 mm, tot wanddiktes 2,4 mm; prijs varieert tussen de 40 en 45 euro excl. btw.

DE VLAG GAAT UIT!

De energierekening ploft in mijn mailbox. Ik krijg 600 euro terug, dat is mooi. Ik heb 1000 kWh meer teruggeleverd met mijn zonnepanelen dan we verbruikt hebben. En dat zonder gasaansluiting. Ik realiseer mij dat een droom is uitgekomen. Acht jaar geleden verhuisden we naar deze woning en had ik de wens om energieneutraal te gaan wonen. Dat bleek nog een hele uitdaging met een huis uit 1974 en een relatief laag budget. Het was een degelijk huis met een prima buitenschil, maar van binnen helemaal uitgerookt. En alles was gedateerd. Ik pakte het huis van boven tot onder aan. De binnenkant van het dak is met wol en meerlaagse folie geïsoleerd. De muren zijn gevuld met bolletjes en aan de binnenkant van de muren zijn pir-gipsplaten vastgelijmd. De bodem van de kruipruimte heb ik eerst bedekt met zakken piepschuimbolletjes. Dat had weinig effect. Later heb ik de bovenkant van de kruipruimte bekleed met aluminiumfolie, wat wel het gewenste resultaat gaf.

De dakkapel en de heteluchtverwarming besteedde ik uit, want te druk. De isolatie van het dakkapel moest minimaal een Rc-waarde van 6 hebben. Dat vond de aannemer lastig. Of ik dacht dat ik in Siberië woonde? Het dakje kon wel, maar de zijwangen moest ik zelf doen. Een jaar later gaf het Bouwbesluit de Rc-waarde van 6 als standaard aan...

De heteluchtverwarming kon volgens deskundigen later ook prima met een warmtepomp functioneren, dus die bleef zitten. Toen ik aan de warmtepomp toe was, bleken de oude buizen in de koude kruipruimte niet te voldoen aan de normen van nu. Intussen was mijn vloer al bedekt met mooie, dure pvc, waardoor ik vloerverwarming niet meer zag zitten.

Op weg naar een energieneutraal huis heb ik erg veel geleerd. Mijn doel is bereikt, de vlag gaat uit! Mijn volgende uitdaging: kostenneutraal blijven als straks de salderingsregeling verdwijnt.

Theo Barhorst
Zelfstandig
vakman